

Vincze Barna **SPORT**

Március 2-án indul a 2012/2013-as megyei I. osztályú bajnokság tavaszi fordulója

Január 24-én megkezdte felkészülését felnőtt csapatunk a 2012/2013-as tavaszi szezonra. Az edzések mellett edző mérkőzéseket is játszik csapatunk a bajnokság kezdetéig.

A tervezett előkészületi mérkőzések a következők:

február 2. szombat 17:00 Patak - Rimóc
(Balassagyarmat - műfüves pálya)
február 10. vasárnap 12:00 Dejtár - Rimóc
(Balassagyarmat - műfüves pálya)
február 16. szombat 13:00 BSE U19 - Rimóc
(Balassagyarmat - műfüves pálya)
február 23. vagy 24. a mérkőzés egyeztetés alatt.

A 2012/2013-as megyei I. osztályú labdarúgó bajnokság első fordulója: Március 2. szombat 14:00 Érsekudkert - Rimóc

A 2012/13-as őszi bajnokság góllövői:

Rácz Nándor	1 gól
Összesen:	35 gól

Felnőtt csapat góllövő listája:

Oláh Tibor	6 gól
Vincze Benjámin	4 gól
Bangó Rómeó	4 gól
Kelecsényi Gábor	3 gól
Fábián Róbert	2 gól
Komár Gábor	1 gól
Rácz Iván	1 gól
Bangó Norbert	1 gól
Beszkid Arthur	1 gól
Összesen:	23 gól

Serdülő csapat góllövő listája:

Rácz Rómeó	18 gól
Bada Norbert	10 gól
Csik Csaba	7 gól
Oláh Attila	5 gól
Rácz Adrián	3 gól
Janusek Dániel	2 gól
Kormány Dávid	1 gól
Csik Dávid	1 gól
Oláh Aron	1 gól
Összesen:	48 gól

Ifjúsági csapat góllövő listája:

Kis István	14 gól
Mócsány Gábor	7 gól
Kormány Richárd	6 gól
Percze Roland	2 gól
Beszkid Máté	2 gól
Szép Máté	1 gól
Molnár Dániel	1 gól
Csizmadia Bálint	1 gól

Decemberi cikk helyreigazítása:
A „Profí” Rimóc Kupa - 1. helyezett: LILA CUM csapatképen az álló sor utolsó játékosa helyesen **Fodor Róbert**.
A „Profí” Rimóc Kupa - 3. helyezett: Club Classics csapatképen az álló sor első játékosa helyesen **Mócsány Roland**.
Az „Amatőr” Rimóc Kupa - 1. helyezett: UNI-CUM Laude Bt. csapatképen a guggoló sor első játékosa helyesen **Géczi Pál**.
A „Profí” Rimóc Kupa - 2. helyezett: Rimóc csapatképen balról az álló sor ötödik játékosa helyesen **Komár Gábor**.
Az érintettektől elnézést kérünk az elírásokért!

A Tapsi-Hapsi Kupa labdarúgó torna csapatai

Tapsi-Hapsi Kupa - 4. helyezett: Spanyolok
Álló sor: Bada Rómeó, Bada Richárd, Rácz Dávid, Tóth Erik, Bada Barna
Guggoló sor: Kiss Roland, Bada Viktor, Csemer Zoltán

Tapsi-Hapsi Kupa - 5. helyezett: Favágók
Álló sor: Ferbert József, Vincze Attila, Kaluzsa Szabolcs, Laczkó Péter, Borbás Tamás
Guggoló sor: Pribelszki Tamás, Czupók István, Csizmadia Attila

Tapsi-Hapsi Kupa - 6. helyezett: Nyúl York
Oláh Bence, Szép Máté, Pásztor Balázs, Percze Kristóf, Laczkó Lénárd

Tapsi-Hapsi Kupa - 7. helyezett: Mindegy az
Álló sor: Lenner Gergő, Mócsány Roland, Percze Richárd, Kormány Dávid
Guggoló sor: Virág Bálint, Rigó Tamás

Rimóci Újság - Független falusi havilap.
Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete (3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociujsg@gmail.com)
Állandó munkatársak: Benkó Péter, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrík Sándor, Bablenáné Mócsány Georgina, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Percze Gizella
Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány. Nyomatás: Rimóc Község Önkormányzata
Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrizzük meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

RIMÓCI ÚJSÁG

XIX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Bőjtelő hava 2013 FEBRUÁR

„Mindennek megvan a maga órája, és az ég alatt minden dolog elmúlik a maga idejében... Ideje van a sírásnak, és ideje a nevetésnek, ideje a gyászoknak, és ideje a táncnak.” Prédikátorok könyve 3,1-4

Bemutatkozik az „új” jegyző

Dr. Verbói Mária, Palócföld szülöttje vagyok, születésemtől Nógrádmegyeren élek. Édesapám nógrádmegyeri kőműves mester volt, édesanyám háztartásbeli, ma már nyugdíjas. Négyen vagyunk testvérek, mindannyian lányok (szegény szüleinknek nem kevés gondjuk volt velünk). A nógrádmegyeri általános iskola után a salgótarjáni közgazdasági szakközépiskolában érettségiztem, családnak nehéz anyagi helyzete miatt érettségi után szinte azonnal dolgoznom kellett, titkárnő voltam a megyei múzeumban. Az Államigazgatási Főiskolát levelező tagozaton végeztem, 1992-ben diplomáztam miközben a Nógrádmegyeri Községi Közös Tanács, majd az önkormányzat előadójaként dolgoztam. Néhány év szünet után jelentkeztem a pécsi Janus Pannónius Tudományegyetemre, ahol 2001-ben jogász doktorrá avattak. A közigazgatásban 1982 óta dolgozom, megszakítás nélkül úgy, hogy a községi közigazgatás minden ágazatát megismerhettem. 1993. január 1-től Nógrádmegyér község jegyzőjévé neveztek ki, majd 2004-től Nógrádmegyér-Kishartyán községek körjegyzője voltam 2012. december 31-ig. Az elmúlt hónapok a közigazgatásban igen jelentős változásokat hoztak, a területi átszervezések következtében került sor a Rimóc-Nógrádmegyér közös hivatal megalakítására. Számomra megtisztelő, hogy ezen hivatal vezetésére a két község polgármestere és testületei engem választottak. Első házasságomból két gyönyörű lányunk született. 2001-től a második házasságomban élek, férjem dr. Pálmai Kálmán Nógrádmegyér-Magyargéc települések háziorvosa. Kettőnknek összesen öt gyermekünk és kilenc unokánk van. Szabadidőnk nagy részét így értelemszerűen az unokázás, időnként utazás, színházba járás, természetjárás, házkörűli teendők töltik ki. A közigazgatásban eltöltött harmincegy hosszú évem egyértelmű bizonyítéka annak, hogy azt a munkát amit fiatalon nagy lelkesedéssel elkezdtem, a mai napig hasonló lelkesedéssel és jó érzéssel tudom végezni. Úgy gondolom, hogy mindaz a tapasztalat, amit ezen évek alatt összegyűjtöttem, és mindaz a tudás, amit tanulmányaim során megszereztem, erősíti azt az érzésemet, hogy sokaknak hasznos az a munka amit végzek én pedig a mai napig örömet lelem benne.

Dr. Verbói Mária

Nagyon kell szeretni!

A méh nagyon szereti a munkát s a mézet, s a föld millió mérges virágja közt megtalálja a mézet.
A vetések nagyon szeretik a Napot, s kiszerelemkedik nekünk a kenyér örömét.
A parasztnak nagyon kell szeretnie a földet, a papnak az oltárt, az anyának a szenvedést,
Magdolnának Krisztus lábait,
Asszisi Szent Ferencknek Krisztus sebeit,
mindenkinek szeretnie kell a keresztyét,
mindenkinek nagyon kell szeretnie az Istent.
Halljad világ a vallomásomat:
egyszerűek legyünk, mint az országút,
hogy mindenkihez elmehessünk,
jók legyünk, mint a levegő,
hogy mindenkit megölelhessünk,
édesek legyünk, mint a kenyér,
hogy mindenkit etethessünk,
vidámak legyünk, mint a bor,
hogy mindenkit megnevettessünk.

Mécs László: Vallomás (részlet)

Február 9. (szombat)	19 ⁰⁰	XVII. JÓTÉKONYSÁGI BÁL a Rimóci Ifjúsági Egyesület szervezésében
Február 10. (vasárnap)	15 ⁰⁰	XII. IDŐSEK NAPJA
Február 11. (hétfő)	14 ⁰⁰	ÓVODAI FARSANG
Február 13. (szerda)		Nagybőjt kezdete - HAMVAZÓSZERDA
Február 15. (péntek)	18 ⁰⁰	IV. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság az ÚJ KLUB-ban (2. forduló)
Február 28. (csütörtök)		„Generációk egy képen” rajz- és fotópályázat képeinek beadási határideje
Március 8. (péntek)		„Generációk egy képen” díjátadó és kiállítás megnyitó
Március 8. (péntek)		NEMZETKÖZI NŐNAP

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Ez évi első ülés, melyre 2013. 01. 25-én, 18 órakor került sor, több szempontból is újdonságokat hozott. Ez volt az első ülés, amely a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal szervezésében zajlott, továbbá az ülésen a közös hivatal jegyzője, dr. Verbói Mária „örkődött” a törvényesség felett. Az ülésen Vincze Attilán kívül - aki komoly műtétje után lábadozik, így „igazoltan” volt távol - minden megválasztott képviselő jelen volt. A jegyzőkönyv vezetésére Jusztin Istvánnét kapott megbízatást.

Az első napirend keretében az községünk új jegyzője mutatkozott be a képviselő-testület előtt. Ezt követően a képviselők megvitatták azt a törvényi rendelkezést, mely szerint a több mint 90 napja lejárt esedékességű adóhátralékban lévő adósok neve, címe és az adótartozás összege közzé tehető, nyilvánosságra hozható a helyben szokásos módon, (helyi újság, helyi tv, önkormányzat hirdetőtáblái, ...stb.), ha a tartozás összege magánszemély esetében meghaladja az 50 000 Ft-ot, vállalkozás esetében pedig a 100 000 Ft-ot. A képviselők a jegyző javaslatát, - mi szerint minden ilyen rosszul fizető állampolgár vagy vállalkozás ezt megelőzően kapjon erről a tényről figyelmeztetést és felszólítást a tartozás rendezésére - méltányosnak ítélték. Ennek következtében az érintettek a közeljövőben írásos megkeresést fognak kapni. A törvényi rendelkezés helyben való alkalmazását az ismételt és jelentősen megnövekedett tartozás állomány indokolja. (Több mint 8 millió forinttal tartoznak a rimóciak saját önkormányzatuknak!)

A harmadik napirend a szociális alapon kérelmezhető téli tüzelő juttatása volt. A képviselők döntöttek arról, hogy még egy hétre lehetőséget adnak a kérelmek beadására, így a szerény mennyiségű (fél m³) fa még januárban igényelhető.

Január 1-től állami fenntartásba került az általános iskola, mely Rimócon két épületegyüttesben működik. Ezek használatáról a fenntartó állam képviselőjével, a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó Központ (KIK) Járási Tankerületével szükséges megállapodni, hiszen a tulajdon az önkormányzaté marad, de a fenntartás költségei a KIK-et terhelik. Továbbá vannak olyan részei az épületeknek, amelyeket a jövőben is egyéb célra szeretnénk használni. (pl. polgárőrségi iroda/melegedő).

A képviselők megerősítették korábbi döntésüket egy Varsányi úti épület önkormányzati tulajdonba vételével kapcsolatban, így - ha a tulajdonos is ragaszkodik saját álláspontjához - nem valószínű, hogy létrejön az egyezség.

Határozatot hozott a testület a szennyvíztisztítótelep felújításához szükséges saját erő vállalásáról, annak érdekében, hogy további központi támogatások váljanak elérhetővé.

Ezen napirendeket követően zárt ülés keretében folytatódott az ülés, majd a 9 órai zárást követően szabad beszélgetés kezdődött a jelenlévők részvételével. *Beszkiid Andor* polgármester

A Rimóci Ifjúsági Egyesület fotópályázatot hirdet "Generációk egy képen" jellegével.

A verseny a "Család, ahogy mi látjuk" elnevezésű programsorozatunk része, melyel a fiatalok és a család közötti kapcsolattal foglalkozunk.

A pályázatra minden érdeklődő a saját készítésű fotójával nevezhet, a képek szerkesztettsége és retusáltsága nem kizáró ok.

Az elbírálásnál előnyt élveznek azok a képek, amelyek ragaszkodnak a pályázat jellegéhez, valamint a következő témákhoz kapcsolódnak: **családi élet biztonsága, bizalom, párvalasztás, egészség, gyermekvállalás.**

Minden kép hátuljára (digitális formátum esetén mellékletként) kérjük írják rá a nevező nevét, címét, e-mail címét és telefonszámát, valamint a kép címét!

A fotópályázatra kormegkötés nélkül várjuk a képeket.

Pályaművek beadásának módja:
Papírformátum esetén postai úton vagy személyesen, legalább A4-es méretben:

Rimóci Ifjúsági Egyesület, 3177 Rimóc, Madách tér 1. (hivatal)

Elektronikus formában e-mailben, minimum 1024*768-as felbontásban: ifinyuszi@gmail.com

A képek beérkezési határideje: 2013. február 28.

További információ: ifinyuszi@gmail.com, +36/30/3609604

AJÁNLJA FEL ADÓJA 1%-ÁT A RIMÓCI CIVIL SZERVEZETEK SZÁMÁRA!

Ezúton közöljük a helyi szervezetek adószámait és elérhetőségét, hogy minél többen támogathassuk a „civiljeink” céljait.

Ön se feledkezzen meg róla! Köszönjük!

Adószám	Civil szervezet neve	Civil szervezet címe
19162829 -2 -12	Rimóc Községért Alapítvány	Rimóc, István király u. 15.
18642902 -1 -12	Rimóc Polgárőr Egyesület	Rimóc, Madách tér 1.
18636615 -1 -12	Rimóci Hagyományörző Együttes	Rimóc, Nagykert út 1.
18642139 -1 -12	Rimóci Kobak Egyesület	Rimóc, Szécsényi út 6.
19928502 -1 -12	Rimóci Sport Egyesület	Rimóc, István király útja 1.
18644928 -1 -12	Rimóci Ifjúsági Egyesület	Rimóc, Madách tér 1.

Megemlékezés

Kedves Pityu bácsi!

Mély fájdalommal állunk itt, koporsód körül. Megdöbbenve kaptuk a hírt, hogy a mindnyájunk által szeretett **Czele Pityu**, Karácsony éjszakáján átadta lelkét **Mennyei Atyánknak**.

A **Könnyek Anyja Mária csoport** minden tagja fájó szívvel mond köszönetet a **Máriás csoportban** tett szolgálataidért.

Rád mindig lehetett számítani, úgy Mária hordozóként, mint feszületvivőként. A kegyhelyeken rendezőként egyengtetted útjainkat és készítetted elő a Szűzanya szolgálatát nagy lelkesedéssel és nagy örömmel végezted. **Búcsúra induláskor fáradtságot nem ismerve, mindig elsőként érkeztél. Míg szüleidnek telt az erejükből, együtt jött boldogan az egész család.**

Most búcsúzzunk tőled!

Nagyon fogsz nekünk hiányozni!

Kérjük Égi Édesanyánkat, hogy vezessen be téged fia országába! Isten veled, nyugodjál békében!

Búcsúzik a **Könnyek Anyja Mária csoport** nevében:
Kiss Bertalanné

"Nem vársz már minket ragyogó szemekkel,
Nem örülsz már nekünk szerető szíveddel.
De bennünk él egy arc, egy végtelen szeretet,
Amit tőlünk soha senki el nem vehet.
Telhetnek hónapok, múlhatnak évek,
Szívükből szeretünk, s nem felejtünk Téged!"

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik szeretett édesapánk

MOLNÁR DEZSŐ

(élt 70 évet)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak. **Gyászoló család**

Gólyahír: Szekeres Bence - 2013. 01. 03.
Szülők: **Percze Anita és Szekeres Szabolcs**

Csapó Hanna - 2013. 01. 06. Szülők: **Vincze Gyöngyi és Csapó András**
Markó Vivien - 2013. 01. 21. Szülők: **Molnár Irén és Markó Norbert**

Gondolatok:

A mester és a tanult ember

A mester találkozik egy magát tanult embernek titulált egyénnel. A következő párbeszéd, vagy inkább felvilágosítás hangzik el. Íme:

- Tanult embernek tartod magad? Felháborítónak éreztem a kérdésed. Fel is bosszantott. Végül így válaszoltam:

- Persze, hogy az vagyok.

- Mit tanultál és ki tanított? - kérdezte. Meséld el nekem!

- Szüleink tanítanak először, aztán testvéreink. Később barátainktól tanulunk, akikkel együtt játszunk, az iskolában a tanároktól és azoktól, akik a tankönyveket megírják.

- Ezek szerint semmi független dolgot nem tanultál. Amiket eddig tanultál, másoknak köszönheted. És azok kitől tanultak? Szintén másoktól. És mindezek után tanultnak hívod magad. Elképzeléseid mások elképzelései. Sajnálak, mert semmit nem tanultál önmagadtól. Nagyon ledöbbsztem, hogy mindent, amit eddig tanultam, másoknak köszönhetem. A tudásom nem a saját tudásom.

- Hát akkor, hogy tehetek szert saját tudásra? kérdeztem.

- Úgy, hogy az eddig tanultakat közvetlenül megtapasztalod. A közvetlen tapasztalás segítségével már meggyőző tudásod lesz.

A Szécsényi Népművészeti Egyesület a Palóc Néptáncgyűttes fennállásának tizenöt esztendő jubileuma alkalmából

„Egy élet a tánc...” címmel

Nógrád megyei rajzpályázatot hirdet általános iskolai tanulók részére.

Pályázat témája: *A magyar néptánc valamely tánc típusának ábrázolása érzékeltetve a tánc lendületét, dinamizmusát, sokszínűségét, számtalan formában és funkcióban megjelenő mivoltait. Az elbíráláskor előnyben részesülnek a saját élményen alapuló, nem másolt (pl.: fényképről, képeslapról stb) pályaművek.*

Pályamunkák postára adási határideje:

2013. március 29.

A borítékra kérjük ráírni:

„Egy élet a tánc...” - Nógrád megyei rajzpályázat

Postacím:

Szécsényi Népművészeti Egyesület,

3170. Szécsény, Ady Endre út 12.

Bővebb információ:

www.palocneptanc.hu

palocneptanc@gmail.com

+36-20/539-2752

Támogatók:

Palóc-Coop Zrt.

Szécsény Város Önkormányzata

Néptáncosok Kellékboltja

„Pihenj te drága szív, már megszűntél dobogni,
Szerető jószágod nem tudjuk feledni.
Mert elfelejteni téged soha nem lehet,
Csak meg kell tanulni élni nélküled.”

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívükből mondunk köszönetet mindazoknak, akik **MÓCSÁNY BERTALANNÉ** (élt 86 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak. **Gyászoló családok**

Akiért a harang szólt...

Molnár Dezső (1942-2013)	Mócsány Bertalanné (1926-2013)
Árva Istvánné (1924-2013)	Vizoviczki Lajosné (1926-2013)

Minden tudás hiábavaló, ha nem közvetlen tapasztalásból származik. A közvetett tudás is hasznos, de nem lehet elég.

Lényegében a tudásunk egy, csak nem ismerjük fel a megkülönböztető természetünk révén. Tudásunk formája különbözik csak. De ez a forma tévedés. Így tévedéseink is végül egyek.

U.I.: Mindegy, hogy ki milyen ruhában van, hogy néz ki, attól még lehet tanult és okos. Nem a pozíció és a ruha teszi az embert. Van, aki vezető beosztású és buta, van, aki egyszerű ember és okos.

CD Ajánló: Ego Project: Pusztá ököllel

Mi magyarok, mindig is értettünk a vad-metalhoz, sok példa volt erre a történelemben. Az Ego Project pedig igazán jól ráérezett erre a vonalra. Az őt, tisztán hallgatón jól összeszokott tag, bár több más zenekarban is megfordult már. Amit pedig már jól megszokhattunk tőlük, meghallgathatjuk, ezúttal őt daluk angol verzióját is. Szóval, ha egy nehéz nap után, fáradtan megtérünk, csak lökjük be a CD-t. Ami azt hiszem minden magyar rocker szívéhez őszintén szól.

Könyvajánló: Ördögváltozás Csikban (erdélyi-magyar írók humoros elbeszélései)

A székely humort a történelmi szükségszerűség szülte, a folytonos küzdelemben meggyőztek védekező ösztöne. Összefüggésben van a székely ember csavaros észjárásával, furfangos gondolkodásával. A kötet rafinált, játékos, ugyanakkor mérhetetlen életbölcsséget magába foglaló székely humor összes fontos műfaját gyűjti csokorba. Szerepelnek itt tréfás mesék, humoros elbeszélések és sajátos nyelvi humor is.

Lőrinc Sándor

JÓTÉKONYSÁGI BÁL

2013. február 9. Rimóc

A tombola fődíja egy laptop!

Hajnalig zenél a **FÜLÖP DUÓ**

19.00 órától vendégvárás,
20.00 órától vacsora,
21.00 órától műsor,
vendégünk lesz **Csizmadia Anna**,
a Felszállott a páva győztese.
Éjfélkor tombolasorsolás.

Sportcsarnok

A bált szervezi
Rimóc Község Önkormányzata
és a
Rimóci Ifjúsági Egyesület

Belépő ELŐVÉTELben
3000 forintért,
Támogató Jegy 1000 Ft-ért
az egyesület tagjainál és a
rimóci Szociális Boltban
vásárolható.

További infó: Babelna Ferenc (+3630 360 96 04)

Gondozási Központ hírei

2013. január 16-án szétszedésre került a Gondozási Központban a **Rózsafüzér Királynéja** című kiállítás. Érdekességgé szeretném megosztani a tisztelt olvasókkal, hogy az alábbi tárgyak kerültek kiállításra.

- Rózsafüzérből: 481 db
- Szűz Mária szoborból: 285 db
- Faliképből: 199 db
- Szentkép, könyv, füzetből: 77 db
- Gyertyából: 3 db

Még egyszer megköszönöm a kegytárgyak felajánlóinak, hogy segítettek kiállításunkat ezen szép számú értékekkel.

Rimóc község képviselő-testülete idén is vendégül fogja látni a községünkben élő 70 év feletti lakosokat. Az idősök farsangja nevet viselő rendezvényre **2013. február 10-én** fog sor kerülni **15 órai kezdettel**, a rimóci sportcsarnokban. A Gondozási Központ természetesen aktívan részt vesz a rendezvény lebonyolításában. Remélem minél több meghívott fog részt venni rajta és kellemes délutánt fogunk tudni eltölteni.

Bablena Péterné
intézményvezető

Az év első véradásáról

2013. január 6-án tartották az idei első véradást, melyen **72 fő** jelent meg. Ebből **8 fő** kiszűrt személy volt, míg **4** továbbá személytől nem sikerült levenni a vért. Így a **60 fő** összesen **27 liter** vért adott településünkön. Több nem rimóci lakos is részt vett nálunk a véradáson. Most összesen **6 fő**. Így sajnos a rimóciak véradási statisztikája még inkább csökkenő képet mutat. (2010-ben 104 fő, 2011-ben 85 fő, 2012-ben 74 fő) A legidősebb véradó, **Horváth Gizella**, míg a legfiatalabb **Péter Júlia** volt.

A kapott információk alapján első véradók voltak:

1. **Lászlók Tibor** (Szécsény, Fenyő u. 7.)
2. **Lászlók Tiborné** (Szécsény, Fenyő u. 7.)
3. **ifj. Lászlók Tibor** (Szécsény, Fenyő u. 7.)
4. **Rácz Béla** (Rimóc, Magashegyi út 60.)
5. **Hegedűs Gábor** (Balassagyarmat, Hunyadi u. 23.)

Személy szerint nekem ez volt a 3. próbálkozás. Első alkalommal nem tudták a teljes adagot levenni, majd a második alkalommal - bár sikerült - rosszul lettem a véradást követően. Egy pár év kihagyásával most újra megpróbáltam. Készültem rá, több folyadékot ittam aznap délelőtt, és mivel legtöbbször a vér látványától is rosszul vagyok, most nem néztem meg sem a szűrást, sem a vér feldolgozását. Összesen 6 perc 27 másodperc alatt adtam le a vért. Ennyi időmbe telt és lehet, hogy egy életet mentettem meg vele. Az ásványvíz és a csoki mellett kaptam egy 500 Ft-os utalványt is a Vöröskereszt munkatársaitól, hogy meghálálják a segítségem. Pedig a vért nem ők kapják, hanem az, aki betegsége, vagy balesete miatt erre rászorul. Aki vért ad, az legtöbbször megtenné ezt ingyen is, de belegondoltunk már abba, hogy mi mennyit fizetnének másoknak a véreért, ha az nekünk kellene? Kívánom, hogy senkinek ne kelljen arra gondolnia majd a bajban, hogy lesz-e, aki véreért adja?

Mivel vért csak 65 éves korig lehet adni, bízom abban, hogy az idősebb véradók kikerülésével a hiányzó vérmennyiséget tudják majd a fiatalok pótolni és ők is érzik majd azt, hogy példát kell mutatni a legfiatalabbaknak! A következő véradásra minél több fiatal próbáljunk magunkkal vinni!

Vincze Nikolett

Ha a vércsoportod:		
Neki segíthetsz:	Neked segíthet:	
A+	A+ AB+	A+ A- 0+ 0-
0+	0+ A+ B+ AB+	0+ 0-
B+	B+ AB+	B+ B- 0+ 0-
AB+	AB+	BÁRKI
A-	A+ A- AB+ AB-	A- 0-
0-	BÁRKINEK	0-
B-	B+ B- AB+ AB-	B- 0-
AB-	AB+ AB-	AB- A- B- 0-

Készítette: Magyar Vöröskereszt Sopron Területi Szervezet

Változtak az ebtartás szabályai

2013. január 1-jén hatályba léptek a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet azon rendelkezései, amelyek újabb szabályokat fogalmaznak meg az ebtartókra.

A jogszabály eddig is tartalmazta az ebek alapvető tartásának szabályait, melyek többek között:

- Belterület közterületén - kivéve az ebek futtatására kijelölt területet - ebet csak pórázon lehet vezetni.
- Közterületen ebet csak olyan személy vezethet, aki az eb irányítására, kezelésére és féken tartására képes.
- Közterületen az eb tulajdonosának biztosítania kell, hogy az eb sem más állatot, sem embert harapásával ne veszélyeztethessen.

- Az állat tartójának gondoskodnia kell az állat (időjárás, tűzijáték okozta) félelmében történő elszökésének megakadályozásáról.

Chipekkel történő ellátás szabályai:

- A magánállatorvos az eb vizsgálata, kezelése előtt köteles ellenőrizni, hogy az állat transzponderrel (chip) jelölt-e.
- A megjelölés vagy az ivartalanítás megtörténtét az azt elvégző magánállatorvos az oltási könyv vagy a kisállatútlevél megfelelő rovatának kitöltésével, aláírásával és bélyegzőjével igazolja.

- Az eb transzponderrel történő megjelölését követő 8 napon belül a beavatkozást végző magánállatorvos köteles az állatnak az adatait a megjelölt ebek adatait nyilvántartó országos elektronikus adatbázisban regisztrálni.

- A megjelölt, az adatbázisban nem szereplő eb adatait az állat tartója köteles 2012.12.31-ig a magánállatorvossal az adatbázisban regisztráltatni.

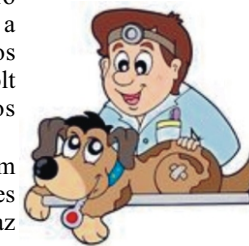
- A regisztráció díja állatonként 200 forint.

- A megjelölt eb tartójának megváltozása esetén
a) az új tartó az adatváltozást 8 napon belül köteles a magánállatorvossal az adatbázisban regisztráltatni,
b) az adatbázis működtetője köteles a korábbi tartó adatait legalább 5 évig nyilvántartani.

- A megjelölt eb tulajdonosának, tartási helyének megváltozása, vagy az állat elpusztulása esetén az eb tartója az adatváltozást 8 napon belül köteles a magánállatorvossal az adatbázisban regisztráltatni.

- A megjelölt eb ivartalanítását vagy kisállatútlevele kiállítását az azt elvégző magánállatorvos 8 napon belül köteles az adatbázisban regisztrálni.

- Az ebösszeírás során felvett, az adatbázisban nyilvántartottaktól eltérő vagy abból hiányzó adatokról a jegyző köteles az adatbázis működtetőjét értesíteni.

Egy kis bölcsesség...

Egy filozófiaprofesszor azzal kezdte az egyetemi előadását, hogy fogott egy befőttesüveget, és megtöltötte 5-6 cm átmérőjű kövekkel. Majd megkérdezte hallgatóit: „Ugye tele van az üveg?” „Igen” hangzott a válasz. Ezután elővett egy, apró kavicsokkal teli dobozt, és elkezdte beleszórni a kavicsokat az üvegbe. Miután az apró kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van. Ezután a professzor elővett egy, homokkal teli dobozt és elkezdte betölteni a homokot a befőttesüvegbe. A homok természetesen minden kis rést kitöltött. „És most mondta a professzor *vegyék észre, hogy ez az önök élete.*” A **kövek** a fontos dolgok a családot, az egészséged, a gyermeked, a barátaid ha minden mást elveszítenél, az életed akkor is teljes maradna. A **kavicsok** azok a dolgok, amelyek még számítanak, mint a munkád, a házad, az autód. A **homok** az az összes többi. Az apróságok. Ha a homokot töltöd be először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életeddel. **Ha minden idődet és energiádat az apróságokra fordítod, nem marad hely azoknak a dolgoknak, amelyek igazán fontosak számodra. Fordíts figyelmet azokra a dolgokra, amelyek alapvetők a boldogságod szempontjából.** Játssz a gyermekeddel. Menj el orvosi ellenőrzésre. Rendszeresen látogasd rokonaidat. Törődj a pároddal. Mindig szakíts időt barátaidra. Mindig lesz idő dolgozni, takarítani, bevásárolni, rendet rakni. Először a kövekre figyelj azokra, amik igazán számítanak. Állítsd be a prioritásokat. A többi: csak homok. (Forrás: az internet)

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

TÁMOP 5.2.5/B-2010-0197 „Hogyan Legyünk Szuperek”

A Hogyan Legyünk Szuperek Program indulása óta, az eMultiCoop Szociális Szövetkezet által működtetett eMagyarország Pont is a Rimóci Ifjúsági Közösségi Térben (Tanodában) működik. A program működése mellett, megszólítjuk az egész rimóci lakosságot a különböző szolgáltatásainkkal. Az egy éve működő Palóc-net által, már Rimócon közel 20 elégedett ügyféllel büszkélkedhetünk. A most induló TÁMOP 2.1.2/12-1 Idegen nyelvi és informatikai kompetenciák fejlesztése című projektben, már közel 40 jelentkezőt sikerült regisztrálni és segítséget nyújtani abban, hogy akár igénybe tudja venni valamelyik képzés lehetőségét. Német nyelvre 12 fő, angol nyelvre is 12 fő, informatikai képzésre 18 fő jelentkezőt regisztráltunk. Remélhetőleg ezek a képzések a településünkön is el fognak indulni, és egyre több lakos igénybe tudja venni ezeket a lehetőségeket. Én, mint eTanácsadó a következő időpontokban állok a rimóci lakosság segítségére, mind a palócnettel, mind a képzésekkel kapcsolatban:

Rimóc:

**(Tanoda) Közösségi Tér eMagyarország Pont (Akácós út 1.)
kedd és csütörtök 13-16 óráig
eTanácsadó: Király Henrietta
Tel:06 20 2910-377**

Valamint szeretnénk beszámolni arról is, hogy a Szuper programon belül év végén milyen színes programokat nyújtottunk a látogatók számára. Készültünk az ünnepekre, Mikulás csomagot kapott minden résztvevő, valamint Egészségnapot tartottunk Szécsényben az eKamionban, ahol a rimóci fiatalok is részt vettek. Az ügyesebbek, a balassagyarmati Tesco felajánlásával nyereménycsomagban részesültek.

Király Henrietta eTanácsadó

Hírek a Rimóci Biztos Kezdet „Napraforgó” Gyerekházból

2012. augusztusában a Biztos Kezdet Gyerekházat működtető települési önkormányzat támogatási kérelmet nyújtott be a Gyerekház fenntartásának segítésére az Emberi Erőforrások Minisztériumához. A támogatást 2012. 06. 01-től, 2012. 12. 31. lehetett igénybe venni és felhasználni. A pályázaton elnyert pénzt közösségi rendezvények szervezésére, a gyerekekkel való foglalkozások szükséges eszközeire, a rezsi költségre, a bérekre és járulékaikra, képzésekre, a gyerekek tiszorai étkeztetésére lehetett felhasználni. Ezekon kívül eszközbeszerzések is történtek a pályázati előírásnak megfelelően. Gazdagodott a Gyerekház 1 db személyi számítógéppel és egy dvd-lejátszóval. A Gyerekház bejárata elé készült egy előtető is, a babakocsik nedvességétől védett tárolására.

A Gyerekházi szolgáltatás ma már része a gyermekvédelmi törvényben szabályozott alapellátásoknak, finanszírozása - a valahány évről évre hasonlóan - megjelenik a költségvetési törvényben. Azt nem tudjuk pontosan mikorra várható a 2013-as támogatási keret megnyitása, de bízunk abban, hogy az idei évre vonatkozóan időben jön a segítség a Gyerekházak működtetéséhez.

Reménykedve a sikeres folytatásban, a továbbiakban is várunk szeretettel minden érdeklődőt a Gyerekházban!

Rigóné Lehoczki Bernadett

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszecsenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Gyerekek a Karácsonyról

„Anyu főzött, süített, én, Petra és apa segítettünk neki. ...Nagyon szeretem a karácsonyt, mert olyankor együtt van a család, és mindenki békességben van. Vacsora közben sokat beszélgettünk és nevtünk. Felhoztuk a régi emlékeket. Nagyon jó volt a hangulat, mindenki jól érezte magát...Nagyon jó karácsony volt! Nyugalommal teli, veszekedés nélküli. Együtt mindenki, béke és nyugalom.

U. Marianna

„Mindenhon sokat beszélgettünk, nevtünk, ettünk. Jó volt, hogy így együtt volt a család, legalább az ünnepekre.”

B. Mátyas

„A lakást átjárta a friss karácsonyfa illata, ami keveredett a konyhából érkező friss illatokkal. ... Apu közben anyunak készített meglepetést. ...Az éjfél miséig családi játék zajlott a szobámban. Bár a karácsony szelleme, jelentése minden évben ugyanaz, mégis évről-évre izgatottan várom ezt a napot ... még jobban kiérződik a család összetartozása, és ilyenkor egy kicsit mindenki jobb, nyugodtabb és sokkal jobban odafigyel a másokra, én is.”

P. Roberta

„Átmentem nagymamámhoz egy kicsit beszélgetni. Nála is békés karácsonyi hangulat volt. ... A 2012-es karácsony az egyik legjobb karácsonyom volt. Bár később kaptam meg az ajándékom, de karácsonykor nem is ez a lényeg!”

J. Milán

„Számomra a 2012-es karácsony gyönyörű színen telt. A szívünket boldogság és békesség járta át. Ez az ünnep az egyik legjobb ünnep. Boldogság, egészség, szeretet, békesség - e négy dolog, ami feledhetetlen a mi karácsonyunkról.”

T. Fanni

„Miután elkészültünk a konyhában, játszottunk. ... Ajándékozás a családon belül nem volt, mert ez nálunk nem szokás. Ezt így szoktuk meg, nálunk ez természetes. Ezen az ünnepen mi csak pihenünk, és a család együtt van.”

Cs. Olivía

„A kosárák tetejére csokit csurgattunk, abba szép színes cukrot tettünk... ekkor jött meg igazán a karácsonyi hangulatom ... ez a fajta sütemény nálunk hagyomány. Minden évben karácsonykor megsütjük. ... Nálunk az a hagyomány, hogy ilyenkor mindenki felveszi a szép ruháját, és így ülünk le az asztalhoz. Ilyenkor apukám szokott köszöntőt mondani, én pedig elmondom, mi történt ebben az évben. ...Ezután apukám ketté törte a diót, a belsejéből mindenki kapott egyet-egyét, ugyanígy a mandarinból és a mogyoróból is, nálunk ez is hagyomány. ... Olyan jó volt a családom körében ülni! Nagyon örülök, hogy a karácsonyt a szeretteimmel tölthettem!”

O. Ramóna

Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér kialakításáról

Az elmúlt években többször is írtunk róla, hogy a hajdani Klubkönyvtár, majd Dr. Manga János Közösségi Ház újból átalakul, megújul. Egy Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér (IKSZT) kerül kialakításra.

Az épület felújítást bár sokan nem hiszik el a Rimóci Kobak Egyesület végzi és koordinálja, hiszen az Egyesület nyerte el a pályázatot (52.141.304 Ft támogatást) és vállalta a kötelezettségeket. Mivel azonban egy önkormányzati épület értéke növekszik, az önkormányzat képviselő-testülete a KOBAK által elnyert összegben felüli plusz kiadásokat fedezi és az adminisztrációs munkában is segítséget nyújt.

A pályázat utófinanszírozott, tehát ahhoz, hogy a beruházás kivitelezője által kiállított számlát az egyesület ki tudja fizetni, hitelt kellett felvennie. Az egyesület 2012. októberében vett fel 14.555.000 Ft hitelt, melyből kifizette a vállalkozó első részszámláját. A kifizetési kérelmet az egyesület 2012.10.31-ig benyújtotta, 2013.01.21-én pedig megtörtént az első helyszíni ellenőrzés is a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal által.

Az egyesület még nem kapta meg az első, leigényelt támogatást, így újbóli hitelkérelmet nyújtott be a Szécsény és Környéke Takarékszövetkezetnek, hogy a vállalkozó második részszámláját is ki tudja fizetni. Ez egy újabb 14.500.000 Ft-os hitelvállalás. Természetesen egy ilyen civil szervezet, mint a mi egyesületünk, ekkora hiteleket csak kivételes esetben kaphat. Kell hozzá a támogatási határozat és az, hogy az önkormányzati képviselő-testülete ott álljon az egyesület mögött. Úgy érzem, hogy ez a beruházás példaértékű az önkormányzat és a civil szervezetek együttműködését tekintve, hiszen az önkormányzatnak szüksége volt az egyesületre, az egyesületnek pedig az önkormányzatra, hogy a falu érdekét szem előtt tartva, közösen, egymást támogatva érjék el a célt, egy új, nagyobb közösségi teret a lakosság számára.

A nagyterem bejárata az előtérből

A beruházás ezzel még körülbelül a felénél tart, hiszen lesz még egy III. ütem, egy újabb kifizetési időszak, a vállalkozó és a műszaki ellenőr végszámlái, továbbá a sok-sok eszköz beszerzése a nyári időszakban.

Ezúton szeretném újfent megköszönni a képviselő-testületnek, Beszkid Andor polgármesternek, Kolosiné dr. Percze Zsuzsanna közbeszerzési tanácsadónak, Horváth Róbert műszaki ellenőrnek, Valkárné Kail Mónika könyvelőnek és Bablané Mócsány Georginának a támogatását, munkáját, hiszen egy-egy határidő előtt igen sok átdolgozott óra, esetleg éjszaka van mögöttük.

(Azokat pedig, akik úgy formálnak véleményt a beruházásról, hogy nem rendelkeznek a megfelelő információval, arra kérem, hogy kérdezzenek minket bátran, mindenki kérdésére szívesen válaszolunk és az összes beruházással kapcsolatos dokumentum megtekinthető a Hivatalban. Köszönöm.)

Vincze Nikolett elnök

Rimóci mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Annak a királynak a királysága messze földön híres volt: csudájára jártak az asszonyok cifra szoknyáinak meg a táncos lábú legényeknek. Büszke is volt a király, hogy őneki milyen kincs jutott. Vigyázták az emberek is derekasan. Telt múlt az idő, szaporodtak a világ gondjai, és fogyatkoztak az emberek: haltak az öregek, a fiatalok meg messzire mentek szolgálni, szerencsét próbálni. Aki maradt, annak is megvolt a maga baja, nem igen értek rá efféle multságokra gondolni. Búnak eredt az öreg király, hogy mi lesz a kincsével: mások hordják a cifra gúnyáit, meg idegenek táncolják az országa táncait! Hát ezt csak nem hagyhatja annyiban! Arra járt egy vándor énekmondó, megfogadta, hogy tegyen rendet, tanítsa meg a fiataloknak, amit régen tanítás nélkül is tudtak az emberek. Úgy is lett... Összeverbuválta a megmaradt suhancokat, leányokat és munkához látott. Ment is minden egy darabig, mint a karikacsapás, de ahogy múlt az idő, egyre kevesebben jöttek tanulni. Elkeseredett az énekmondó, hát most mitévő legyen? Elindult és bekopogtatott mindenhova, hogy előcsalogassa a fiatalját. De bizony, hol elhajtották, hogy dolog van, nincs idő ilyenre, hol meg azt mondták, őket más dolgok foglalkoztatják! De a legtöbb helyen, ahova bekopogott, azt mondták: nincs már itt gyerekkorú... Elment hát a királyhoz, elmondta a panaszát.. De a király se tudott ezen a dolgon

segíteni. Hát most ott ülnek mind a ketten, támasztják a fejüket, mert egyik se tudja megmondani, hogy mit is cselekedjenek a rájuk bízott kincsekkel. Ha majd eszükbe jut valamiféle okosság, én is tovább mesélem a mesét!

Most mi is ott tartunk, mint a mesébéli egyszeri ember: támasztjuk a fejünket, hogy mitévő legyünk. Mert a mese a „mi országunkról” és a „mi kincseinkről” szól. 2011 novemberében a szülők és a gyerekek igényei szerint Paluch Norbi helyet szorított a legkisebb táncosoknak is az órarendjében: ők lettek a „kiskukorgósok”, nagycsoportos ovisok és 1-2 osztályosok. Jelenleg 7 kiskukorgósból, csupa lányból áll a csoport, de várják, várjuk a többieket is. Senkit ne riasszon vissza, hogy esetleg nincs népviselete (minden második házba bekopogva szívesen kölcsönadnák, csak hordaná valaki!). Nem baj, ha menet közben kapcsolódik be, nem lehet lemaradni. Ha bizonytalan a szülő, a gyerek, el lehet jönni, akár csak érdeklődve megnézni, milyen munka folyik. És hogy még egyszerűbb legyen a dolog, minden héten szerdán 3/4 4-től fél 5-ig zajlanak a próbák a Hunyadi úti iskolában. Tudom, hogy nem lehet ráerőszakolni a táncot a gyerekekre, és nem is szabad, de próbálkozni kell a kedvcsinálással mindannyiunknak, ha a szívünkön viseljük a falu jövőjét, mert szép lassan elfogynak az emberek, és a lehetőségek is. Vagy mi is nekiállunk és támasztjuk a fejünket, hogy hátha eszünkbe jut majd valami! Szülők, gyerekek gyertek, addig, amíg van hova, és van miért!

Kaluzsa Mónika

Élménybeszámoló „Szűz Mária menyegzőjéről”

2013. január első hetében történt, amikor egyik kedves bécsi barátom, Pusztay Csaba, egy telefon beszélgetésben közölte velem, hogy január 26-án Rimócon „Szűz Mária menyegző-jét” tartják és rákérdezett, hogy szeretnék-e menni vele. Gondolkodás nélkül igennel válaszoltam, valahogy bensőmben úgy érzem, hogy ez az „esemény” és ez a „falu” valamiképpen „vonzanak”. Akkor még nem sejtettem, hogy maga a Szűzanya hívott a „saját menyegzőjére”. Nagyon boldog voltam, hogy székelykevei származású létemre - a régi Nagy-Magyarország legdélebbi magyar falujából, amelynek első lakói palócok voltak, majd csak később érkeztek a bukovinai székelyek - először megyek életembe Észak-Magyarországra egy palóc falújába, mégpedig egy Mária ájtatosságra. Sűrűn eszembe jutott, amikor P. Marton Marcell Boldizsár kármelita atya, megtérése előtt 1922-ben, Mikófalván járt egy „Passiójátékon” és emiatt is a többi januári napokat nagy örömben és boldog kivárársban töltöttem.

Amikor elérkezett a várva várt nap, Bécsből elindultunk Tura felé. Útközben elmondtuk a rózsafüzért, és észre sem vettük, hogy már Budapestet is elhagytuk: nemcsak mi „repültünk”, hanem az idő is velünk együtt. Az egyik pillanatban az előtünk lévő teherautó hirtelen fékezni kezdett, de késő: beleszaladt egy személygépkocsiba, szerencsére még személyi sérülés sem történt. Nagy óvatossággal és a Jó Isten iránti hálával utaztunk tovább, és egyre világosabbá vált, hogy „Valaki” vezet bennünket és óv. Tura városában felvettük Maczkó Mária énekművészt és folytattuk utunkat Rimóc felé. Akármennyire is gyorsan utaztunk, az idő még gyorsabban halad el mellettünk, úgyhogy másfél órai késéssel érkeztünk meg „Mária menyegzőjére”. Amikor láttuk, hogy a rimóciak nem kezdték el nélkülünk, hanem megvártak, boldogok voltunk és nagyon hálásak az ottani egybegyűlt híveknek a türelmükért és jóságukért.

Amikor megkezdődött az ájtatosság, és a kezdőénekekben kértük: „Édesanyánk Mária nézz le mireánk, fogadd kedvesen tőlünk énekünk s imánk”, az egyik pillanatban enyhe „mennyei fénysugár” érintette értelmemet és szívemet, amely megértette velem, hogy a Szűzanya itt van velünk, és Ő volt az, aki meghívott, óvott az úton és elrendezett mindent hogy „ne késünk el” áldott „menyegzőjéről”. A szép magyar dallamra énekelt mély imaszövegek lélekben mintha „jelenlővé” tették a Jeruzsálem városában akkor megtörtént „menyegzőt” amelyben lelki szemünkkel szemlélhettük a boldog szülöket: Szent Annát és Joákimot, valamint a „Mennyrország menyasszonyát, liliummal, nefelejccsel koszorúzva”. Az ünneplő sokaság tömegében lelki szemünk előtt megjelent Szent József tiszta szűzi egyszerűségében, és örömmel „énekelhettük” meg vele Isten jóságát, aki csodálatos módon, isteni gondviselésében az ácsmestert „ily végtelen kegyelemben” részesítette. Szívünk csordultig megtelt kegyelemmel, amikor a Gábiel angyalról énekeltek, aki „a jegyesekre rózsát hintett aranylánccal egyesítve a két lelket”!

Mintha az ájtatosság alatt is ezt tette volna és lelkünket újból eljegyezte volna Isten szeretett Fiával. Miután megénekeltek „Mária menyegzőjét”, elmondtuk a „Menyegző ünnepének rózsafüzérét”, végigelmélkedvén a két jegyes földi életének „misztériumát”. A Lorettói litánia után imáinkkal és énekünkkel Szűz Anyánk fejére „tizenkét csillagból szép arany koszorút” köttünk és kértük Mennyei Édesanyánkat, hogy fogadja el „közünkől e koszorút melyet tiszta szívből felajánlunk”. Akik tiszta és buzgó szívvel jöttek el a „szent menyegzőre”, megtapasztalták, hogy a Szűz Anya ránk tekintett mennyei örömeiből és elfogadta a koszorúkat „malasztot és örömet” küldve az egekből. Ezek után az egybegyűlt hívek nevében Maczkó Mária köszöntötte a Szentháromságot és a két jegyespárt, akinek szent menyegzőjére összegyűltünk. A szép hangja fölemelt bennünket Isten szent trónjához és a megdicsőült „két jegyeshez”, akik újból „mennyei bort” adtak nekünk, amitől megmámorosodtunk Isten szent szeretetétől. Az ájtatosság után nekem jutott az kegyelem, hogy a terített asztalt megáldhattam. Öröm volt nézni, hogy a Jó Isten nemcsak „lelki eledellel” táplálta lelkünket, hanem földi eledelt is biztosított számunkra jó emberek keresztlél. Az ott lévő hívők szívében nem csak az öröm, ujjongás volt látható, hanem a mélységes béke, és a magyar néptánc, ami az „Agapé” után következett, ismét a „jeruzsálemi szent menyegző” örömet tükrözte vissza.

Köszönetemet szeretném kifejezni a Jó Istennek és a Szent Szűznek, hogy ilyen sok kegyelemmel elárasztottak bennünket, akik „a Boldogságos Szűz Mária tiszteletre és a Szentháromság nagyobb dicsőségére” elimádkoztuk ezt a szép ájtatosságot. Hálás vagyok mindazoknak, akik ezt „minden áron” megszervezték, mert ezen ájtatosság elimádkozása által, nemcsak kegyelmekben részesültünk és a „két jegyes” pártfogását élvezhettük, hanem erőt kaptunk a Jó Istentől, hogy éljünk is oly tiszta és egyszerű szívvel, miként egykor a Boldogságos Szűz Mária és Szent József.

Graz, 2013. január 31.

P. Nagy Endre OCD

¹ *Mosolyogva olvastam el a „Szűz Mária menyegzője, január 23” című kis könyvecskének az előszóját, amely azt is megemlíti, hogy őseink a Szűzanya életében három különböző eseményt ismertek fel „menyegzőnek”. A Passiójátékban, tehát, Marton Boldizsár a Boldogságos Szűz Máriának a „második menyegzőjén” vett részt, amely „Szent Fiának gyászkeresztje alatt történt”.*

A menyegző vendége volt Maczkó Mária énekművész

NYULACSKA HÍREK

Elkészült a hóember

Kifáradtunk a szánkózásban

Séta a hólabirintusban

„Ha, ha, ha, havazik...”

Ha havazik, az mindig nagy öröm a gyerekek számára. Idén igazán részesei lehettünk az igazi nagy hóknak. A hóban való játék óriási élmény a gyerekek számára „...minden gyermek vidám, ha gyorsan csúszik a szánkó!” Ezért is gondoltuk úgy, hogy itt az oviban is feltétlenül fontos, hogy a gyerekek kipróbálhassák ezt a téli sportot. A tél kimaradhatatlan kelléke a szánkó. Az IPR-es pályázat segítségével 8 db szánkót és gyerek hólapátokat vásároltunk, így a szánkózás örömét akkor is élvezhetik gyermekeink, ha éppen nem szánkóval jönnek oviba.

A tél is sok lehetőséget rejt az élményszerzésre és ezáltal a közteljes tapasztalatszerzésre.

Megtapasztalhatjuk a hó, a jég tulajdonságait, készíthetünk hóvárat, jégvárat, hócsatázhatunk, stb. Örülünk, hogy a mi óvodánk udvara ilyenekre is lehetőséget nyújt. Mindezek nagyon nagy odafigyelést igényelnek, ugyanis a gyerekek nagy előszeretettel nyalogatják, eszik a havat, a jeget, hiába figyelmeztetjük őket ennek veszélyeire.

Fontos, hogy megfelelő ruházatban legyenek, hogy a megfázást elkerüljék, ezért kérjük a szülőket, hogy rétegesen öltöztessék gyerekeiket és váltóruhát biztosítsanak számukra. Mindent megteszünk az egészséges életmód megtartásáért, a szabad levegőn való tartózkodást megfelelő mértékben télen is minden nap fontosnak tartjuk.

Télen mindig gondoskodunk a madarakról is, amit a gyerekek nagy lelkesedéssel végeznek, úgyhogy elmondhatjuk, hogy „vendégeink a madarak”.

Pászterné P. Gyöngyi

Óvodások Farsangja

2013. FEBRUÁR 11-ÉN

14⁰⁰-TÓL (hétfő)

A RIMÓCI
SPORTCSARNOKBAN

Figyelem, figyelem!
Közhírré tétetik
a farsangi mulatság most
elkezdődik,
Ide gyűljön apraja-nagyja,
akí a maskarákat látni akarja!
Akí itt van, haza ne menjen,
akí nincs itt, az is megjelenjen!

BELÉPŐ: 500 FT
ZSÁKBAMACSKA: 200 FT
BÜFÉ

MEGLEPETÉS VENDÉG
MINDENKIT
SZERETETTEL ÉS
JÓKEDVEL VÁRUNK!

ISKOLAI HÍREK

Himnuszunk születésnapja A magyar kultúra napja

1989. január 22-e óta emlékezünk arra, hogy - a kézirat tanúsága szerint - **Kölcsey Ferenc** 1823-ban ezen a napon tisztázta le Szatmárcsekén a Himnusz kéziratát, egy nagyobb kéziratcsomag részeként. Ez a kéziratcsomag az 1830-as évek végén eltűnt, hogy 1946-ban az Országos Széchenyi Könyvtár tulajdonában újra felbukkanjon.

190 éve született meg nemzeti énekünk: népünk zivataros századaiból, a **Himnusz**.

A kultúra napján emlékezünk kultúránkra, amely a múltunkban, életünkben, nyelvünkben, irodalmunkban és más művészetekben; és mindennapi szenvedéseinkben, küzdelmeinkben egyaránt ott van és testet ölt.

A Himnusz költeménnyel szoros egységet alkot a zenéje:

- 1844. február 29-én 20 arany pályadíjat tűzött ki a legjobb népmelodíáért Bartha Ede a Nemzeti Színház igazgatója.

- A pályázatra 13 pályadíjat nyújtottak be jelígesen.

Az egyik pályázó jelígeje a következő volt: „Itt az írás, forgassátok érett ésszel, józanon. Kölcsey”

Ez a pályázó így vallott a „népmelódia” megszületéséről:

„Csend van. Ülök és gondolkodom: hát hogy is kellene ezt a himnuszt megcsinálni? Elém teszem a szöveget. Olvasom. Megint gondolkodom.... És ott, a szoba csöndjében megcsendülnek az én fülemben a pozsonyi harangok. Áhítat száll meg. A kezemet a zongorára teszem, és hang hang után olvad.”

A bizottság - melyben ott volt többek között Vörösmarty Mihály és Szigligeti Ede is - egyhangúlag ennek a jelígenek ítélte oda a díjat. Az indoklásban szerepelt:

„...a mellett, hogy magyar jellemű, s a költemény szellemét leginkább megközelítő, a két fő kívánatosságot: a dallam-egyszerűséget és hymnusi emelkedetiséget legszerencsésebben megközelítő.”

Ezzel a jelígevel **Erkel Ferenc** nyújtotta be pályázatát.

Az eredményhirdetésre 1844. június 16-án került sor és július 2-án a Nemzeti Színházban mutatták be.

Hivatalos állami ünnepségen 1848. augusztus 20-án a Mátyás templomban szólalt meg először.

A Himnusz születésének évfordulójához kapcsolódó megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk évezredek hagyományainknak, gyökereinknek, nemzeti és ugyanakkor palóc tudatunk erősítésének, és hogy továbbadjuk a múltunkat, a magyarságunkat idéző tárgyi és szellemi értékeinket.

Ehhez kapcsolódva, ezeket az elveket szem előtt tartva szerveztük meg iskolánkban is első alkalommal a magyar kultúra napi emlékünnepeket. Az elmúlt időszakban Szécsényben tartottak nagyszabású rendezvényeket, melyeken iskolánk is mindig képviseltette magát. Tanulóink nevelőikkel karöltve népdalokat és magyar költők, írók műveit megszólaltatva ünnepelték és köszöntötték e napot. Rendezvényünk a település minden lakója számára nyitott volt.

Köszönöm azon tanulóinknak, szülőiknek és vendégeknek, akik megjelentek, akikkel együtt ünnepelhettünk!

Köszönetemet fejezem ki minden dolgozónak, aki a rendezvény sikeres lebonyolításában a segítségemre volt!

Kiss Józsefné igazgató

- Ha újra kezdené, akkor is tagja lenne a bandának?

- Csakis annak lennék. Pálffy főorvos-asszonnyal is beszélgettem erről Balassagyarmaton, amikor említettem neki, hogy szoktam zenekarba játszani. „- Milyen zenekarba?” kérdezte. Mondom: „- fűvös zenekarba.” Azt mondta: „- hm, nagyon jól teszi, abba ne hagyja soha!” Én meg szót fogadok neki... Már annyira beleszoktam a nótákba, nekem ez a mindenem. Büszke vagyok arra, meg jóleső érzés, hogy ki tudom fűjni a dallamokat, kotta nélkül. Bár, amikor hazajöttem a kórházból, nem nagyon emlékeztem rájuk. Nagyon büszke vagyok a „brigádra”. A régi

Képek és relikviák a próbaterem falán

bandából az utolsó tag vagyok. Le a kalappal a fiatalok előtt. A mostaniak jobban zenélnék, mint a régiak. Többfajta-féle zenét is tudunk most játszani.

- Mit üzen a fiataloknak, miért fontos a zene az ember életében?

- Hogy mondjam, ez egy jó és fontos dolog. A banda zenéje pedig megmozgatja az ember lelkét. Amikor álmodom éjszaka, előfordul, hogy a bandával is álmodok. A zenére pedig születni kell...

- Köszönöm a beszélgetést!

A riportot Bablana Ferencsel (1943.)

2012 júliusában Benkó Péter készítette.

POLGÁRŐR HÍREK

Sajnos olyan észrevételről kell, hogy írjak, ami nem egy szívmelengető téma.

A településen belül három autóbusz-megálló van, ebből kettőhöz várófülkét is telepítettek az utazó közönség számára, legyen ez helyi lakos, vagy éppen átutazó.

A legtöbb tisztában is vannak azzal, hogy az építmény mi célból került a megállóba, és a lehetőségeket kihasználva igénybe is veszik azt a szolgáltatást, ami az utazáshoz kapcsolódó várakozási időt egy kissé „komfortosabbá” teszi.

Hogy mit értek ezalatt?

Az esőben nem ázunk el, a szél nem veri a havat az arcunkba, a kánikulában nem kell a tűző napon várakozni, és nem beszélve azokról az idős, megfáradt, beteg utazókról, akik számára az ülve várakozás - ha még fapad is az éppen - némi pihenést nyújt. Mint említettem, a legtöbbben tudják, hogy mi célt szolgál az építmény. Sajnos vannak egy páran, akik az „etikett órákról lemaradtak, és a hiányos műveltségüket” egyedi technikával teszik láthatóvá, mint például: az építmény műanyag borítását kirugdossák, és így a „váró” túl szellős lett, az ősi fűtés-technológia alkalmazásával sikeresen leégették mindazt, ami addig a „komfortot” nyújtotta.

Az István király út végén lévő faépítmény oldalát kirugdossá, és a tetőt felszaggatva mutatta meg rettenthetetlen erejét az ifjú titán.

Nemrégiben került kihelyezésre a Szécsényi úti autóbusz-megállóba egy - a célnak megfelelő - vadonatúj, fából készült „várófülke”, tisztán, frissen lazúrozva.

Már nem is meglepő, hogy valakinek nem tetszett az egyszínű lazúrozás, és hogy művészi tehetségét felfedje, a sáros cipője talpnyomaival kimintázta az építmény oldalát, és a pihenésre beépített fapadot több helyen is.

Egy későbbi időpontban a lehullott hó ihlette meg a művészt. Mivel ez az égi csapadék nem bírta eláztatni belülről ezt az építményt, a leleményes unatkozó teledobálta a belső

oldalakat hógolyóval, és a fapad réseit is teletömökdte a friss hóval, biztos ami biztos, nehogy valaki még rendeltetészerűen tudja használni, ha véletlenül arra kerülne sor.

Ezzel a nagyszerű tehetséggel megáldott, mondhatni „belső építész”, vagy enteriőrök, mielőtt az átalakítást elkezdene, elgondolkozhatnának, hogyha ilyen jellegű változtatást végezne valaki az Ő tulajdonukban - mert éppen más az elképzelése a tulajdonjogokról és a rendeltetészerű használatról - vajon tudnának-e gyönyörködni a nem kért alkotásban.

De ha már valakinek az ideje és energiája engedi, próbáljon valami építő jellegű tevékenységet végezni egy közösségben. Biztos vagyok benne, hogy nagyobb elismerésnek örvendhetne, mint egy cipőtalpból kipattant gondolat megvalósításában.

A romboló, illetve rongáló tevékenységtől ne csak a büntetethez, és a felelősségrevonás tartson vissza valakit (ámbar már ez is haladás), hanem az a tudat, hogy egy olyan közösségben él, ahol a közösség nagyobb hányada az építő, nem pedig a romboló tevékenységet részesíti előnyben. Bízom abban, hogy a fent megemlített esetek nem csak bennem ébresztettek felháborodást, hanem minden közösségi munkát végző, és törvénytisztelő lakosban.

Ha valaki ilyen, vagy más jellegű rongálást észlel, az jelentse a rendőrségre, vagy az önkormányzathoz, valamint a Polgárőrség bármely tagjának, hogy a szolgálatban lévő polgárőrök nagyobb figyelemmel kísérhessék ezeket az „unatkozó tehetségeket”!

Remélem, hogy a rövid írományban szereplő átalakításra fel nem kért személy is magára talált és egy belső hang más pályára vezérli. Ha mégsem, akkor az elkövetkezendőkben az alkotói tevékenységét kezdje a saját otthonában, remélem, hogy a családja körében nagy sikert arat.

Ha elfogadsz egy szerény javaslatot, másokat sem bántasz meg: Ha nem teszel semmit, az is jobb, mintha a készlet teszed tönkre.

Péter Zsolt

1 % Kérjük a támogatását! 1 %

Tisztelt Adózó!

A polgárőrség kéri mindazon adózókat, akik az egyesület tevékenységét figyelemmel kísérik, és működésében támogatni szeretnék, úgy adójuk 1 %-át ajánlják fel részünkre.

adószám: 18642902-1-12

Az eddigi támogatásukat
megköszönve maradunk
továbbra is lakosság
szolgálatában!

Rimóc Polgárőr
Egyesület

Benkő Péter: 90 éves a Rimóci Rezesbanda! - A zenekar jelenlegi tagja: - 6.rész Bablena Ferenc

- Milyen alkalmakkor zenéltek?
- Elsősorban lakodalmakban. Abban az időben sok lagzi volt.
- S Ön hogyan lett a banda tagja?
- Amikor édesapám abbahagyta a zenélést, már Berci bátyámnak vettem egy klarinétot. Ő már játszott. Én pedig úgy kerültem be, hogy egy alkalommal elmentem „hallgatózni”. Nem emlékszem pontosan, de talán tizennégy éves lehettem akkor. Nem voltam még „nagy fiú”. Szerettem hallgatni őket. Mentem utánuk mindig még más faluba is. Egyszer egy lakodalomban, Hollókőben zenéltek, fogtam a hangszert, és én is fújni kezdtem a nótát. Meglepdtek, amikor megszólalt valaki a hátuk mögött. Klarinétot fújtam ekkor. Berci bátyám is hátranézett... Tudtam a nótákat fújni. Bobák „mester” azt mondta: „- Gyere, fiam, ide gyere mellém! Itt fújjad!” Mondtam, hogy én még nem tudom rendesen fújni, de ő azt mondta: „- Nem

Bablena Ferencel, a rezesbanda jelenlegi korelnökével a zenekar „próba-termében”, Feri bácsi Nagykert úton lévő házában beszélgettünk:

- Hogyan került a rezesbandával kapcsolatba?

- Édesapám klarinétos volt a bandába. Még gyerek voltam, amikor elővettem a klarinétját, s véletlenül az egyik nádat eltörtem. Pedig meg volt tiltva, hogy hozzányúljak. Aztán próbáltam hasonlót, egy másikat csinálni. Sikerült is megszólaltatni. Ezt követően kezdtem el klarinétozni.

- Hány éves lehetett ekkor?

- Nyolc-tíz éves lehettem.

- Szédesapja nem vette észre a cserét?

- De, észrevette. Természetes, hogy azért nem szólt úgy, mint a régi. Én azért tudtam rajta fújni, amit meg is mutattam. Kitaláltam, hogyan lehet bizonyos hangokat megszólaltatni.

- Apukája játszott a legelső zenekarban is?

- Igen, játszott. Alapító tagja volt a zenekarnak.

baj, azt fújjad, amit tudsz!” Akkor már 5-6 nótát begyakoroltam. Hát így jöttünk haza Hollókőről. Ott játszottam a bandában először... Aztán bennmaradtam a zenekarban. Járnai kezdtem a próbákra. Nem bántam meg, hogy ottmaradtam,

mert ott mindig „vigadalom” volt, felpezsdült az embernek vére.

- Hol szokták tartani a próbákat?

- Holecz Jani bácsiéknál, Bobák mesternél is volt próba, illetve több helyen. Előfordult, hogy valaki betegeskedett, akkor más helyet kellett keresni. Kanyó Jánoséknál is voltunk. Az utóbbi időben itt próbálunk nálunk. Ennek már körülbelül hat éve.

- Milyen fajta zenéket játszottak?

- Mindent. Csárdásokat, keringőt, foxot. Egyházi énekeket is játszunk. Berci bátyám kötelességének tartotta, hogy kottákat készítsen. Előzőleg Szécsényben Varga Józsi bácsi írta le az egyházi énekeket. Lekottázta őket. Aztán Szentkúton is fújta a banda. [1949-ből van fellelhető adat. - B.P.] Bosits István atya plébánossága idején pedig többször játszottunk, mint annakelőtt. Sággy atyának nem nagyon tetszett, pedig Berci bátyám betanított minket négy szólamba írta az énekeket. Bablena Margit Tar községben volt kántor, onnan jött haza. Megalkított egy zenekart maga körül, a harmonikás zenekart. Velünk nem nagyon foglalkozott, mert kevés ideje volt. De hívott minket. Berci bátyámnak szólt, aki egyháztanács-tag volt, meg nekem. Pontosan nem tudom, mikor, de talán a hetvenes években volt. De amikor például a kommunista időkben pártrendezvények voltak, vagy különböző helyen kellett felvonulni, indulókat kellett fújni. Sokfelé jártunk: Kisbárcányban, Sipeken, Hollókőbe, Ajakon, Gyöngyösön, stb., meg szüreti felvonulásokon is sokfelé.

- Milyen közösség a banda?

- Nagyon jó. Megmondom őszintén, mikor Gyarmaton voltam a kórházban, mikor beteg lettem, fújni nem bírtam, már azon gondolkodtam, vajon dobolni tudnék-e esetleg...? Hazajöttem, próbálgattam... - vágytam közebbük.

- Melyik a legkedvesebb hangszere?

- Első hangszere volt a furulya, aztán a klarinét, de trombitáltam is, baritonon is játszottam, de azért a helikon tetszik a legjobban. Nagyon szeretem a hangszereket. Igyekszem gondozni, tisztítani őket. 1995-ben volt egy kihagyásom, amikor beteg lettem. Két évig nem tudtam jönni.

- A banda tagjai barátok lettek?

- Igen.

- Hol fognak legközelebb fellépni?

- Rimócon, a falunapon, azután meg lagziba megyünk majd Szécsénybe. Esküvőre kísérik a fiatal párt. Aztán megyünk a Szent Anna búcsúba Gyarmatra.

Az I. félév értékelése

2013-at írunk. Hihetetlenül gyorsan eltelt az idei tanév első féléve. A tanuláson kívül számos program és esemény színesítette ezt a pár hónapot.

A Benedek Elek emlékére tartott mesenap alkalmával a szülők meséikkel tették varázslatossá ezt a napot. (Ezúton is még egyszer köszönet ezért!) A Sportnap eseményeit az időjárás kicsit megnehezítette, de ez nem akadályozta az iskola tanulóit a sportolásban.

Október elejétől indultak a szakkörök, melyre szép számmal jelentkeztek a diákok: kézműves, kézimunka, közlekedés, angol, matek, foci, zumba, zongora, néptánc.

Természetesen nem feledkezhetünk meg október jeles ünnepnapjairól sem, melyeket osztályszintű megemlékezéseken elevenítettünk fel: aradi vértanúk, október 23.

Jelentős esemény volt az „Irodalmi ős” hete. Ennek keretében látogatást tettünk Horpácsos Mikszáth Kálmán házában, majd illusztrációk sokaságával díszítettük a folyosót. Az eseménysorozat csúcspontja az irodalmi előadás volt, amire gyerek, pedagógus és szülő egyaránt izgalommal készült. A Mikulás minden gyerkőcnek hozott édességet, a Karácsonyt pedig meghittan ünnepeltük diákokkal, pedagógusokkal, szülőkkel és minden kedves érdeklődővel együtt.

Aztán jött a félévi bizonyítványosztás. Sok tanuló nagyon boldogan vette kezébe a félévi értesítőt, ám számos tanuló még a minimális követelményeket sem teljesítette, rájuk kemény munka vár, hogy hiányosságait minél előbb pótolják.

Sok tanuló úgy gondolta, hogy hetente csak néhányszor látogatja az iskolát. Ezek eredményei a felszólítások, értesítések és feljelentések lettek.

„OTTHONUNK EURÓPA” NEMZETKÖZI FOTÓPÁLYÁZAT

Kategóriák:

1. kategória: Gyermek (8-14 év)
2. kategória: Ifjúsági (15-20 év)
3. kategória: Felnőtt (20 év feletti) amatőr
4. kategória: Felnőtt (20 év feletti) hivatásos

Egy pályázó 10 db fotót nyújthat be a pályázatra. A fotókat bármilyen technikával lehet kezelni (photoshop, panoráma, montázs, stb.). Lehetőleg kerülni kell a szokványos megjelenést, legyen egyszerű, friss, a modern kornak megfelelő. A pályázatra 1 évnél nem régebbi fotókat fogadunk el. Az elkészült fotókat cd-n kell leadni jpg formátumban, 2:3 oldalarányban, minimum 1400x2100 pixel felbontásban, maximum 1,5 MB nagyságban. A pályázatra a cd-vel együtt kitöltött jelentkezési lapot kell beadni. *Jelentkezési lapot és további információt az alábbi email-címen lehet kérni: csferfa@gmail.com*

Postára adási határidő: 2013. április 1.

Cím: CSERFA Egyesület, 3177 Rimóc, Madách tér 1.

A képekből 2013 májusában kiállítást rendezünk.

BALASSAGYARMATI JÁRÁSI HIVATAL JÁRÁSI FÖLDHIVATALÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA a földhasználók azonosító adatainak kötelező bejelentéséről

A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 2013. február 1-jével kötelező adatszolgáltatást ír elő a földhasználati nyilvántartásba már bejegyzett földhasználók számára. A földhasználati nyilvántartásba bejegyzett magánszemély földhasználónak a személyi azonosítóját és az állampolgárságát, gazdálkodó szervezet földhasználónak pedig a statisztikai azonosítóját kell bejelentenie az ingatlanügyi hatóság felé. A rendelkezés azokra a földhasználókra vonatkozik, akik 2012. december 31-ig a földhasználati nyilvántartásba bejegyzésre kerültek. Ezen földhasználók az adatszolgáltatási kötelezettségüknek 2013. március 30. napjáig a „földhasználati azonosító adatközlési adatlap” használatával tehetnek eleget. Az adatlaphoz csatolni kell magánszemély földhasználó esetében:

- a személyi azonosítót és laci címet igazoló hatósági igazolványt
- a gazdálkodó szervezet földhasználó esetében: a statisztikai azonosítót tartalmazó okirat másolatát is.

Az adatközlési bejelentéssel indult eljárás díjmentes, de csak akkor, ha azzal együtt változás bejelentésére nem kerül sor.

Az adatközlési adatlapot a használt földterület fekvése szerint illetékes járási földhivatalhoz kell benyújtani. Ha a földhasználó több járási földhivatal illetékességi területéhez tartozó termőföldet használ, úgy a bejelentését kizárólag egy földhivatal felé kell megtennie azzal, hogy az adatlapon fel kell tüntetnie azoknak a településeknek a nevét, amelyeken a nyilvántartásba vett földhasználatával érintett földrészek vannak.

Az ingatlanügyi hatóság földhasználati bírsággal sújta azt a bejegyzett földhasználót, aki adatszolgáltatási kötelezettségének határidőn belül nem tesz eleget.

Az azonosító adatok bejelentése a földhasználati nyilvántartás országos személyi adatbázisa létrehozásának, illetve a 2013. július 1-jét követően a földhasználati nyilvántartásból igényelhető új adatszolgáltatási forma, a földhasználati összesítő szolgáltatásának lehetőségét készíti elő. A földhasználati nyilvántartás központi adatbázisából a nyilvántartás személyi azonosítói alapján lesz majd elkészíthető a földhasználati összesítő. Az összesítő a földhasználó által az ország egész területén használt egyes földterületek területét és aránykorona értékét tartalmazza majd jogcímenkénti bontásban, illetve országosan összesítve, megjelölve a használt földterületek fekvése szerint illetékes földhivatalokat is. A földhasználati összesítő igénylésére a törvényben nevesített hatóságon és szervezeten kívül maga a földhasználó lesz jogosult, annak érdekében, hogy mint hatósági bizonyítványt becsatolhassa, azt felhasználhassa az őt érintő eljárásokban.

A „Földhasználati azonosító adatközlési adatlap” beszerezhető a Járási Földhivataloknál, a Hivatalban vagy letölthető a foldhivatal.hu internetes oldalról.

2013. január 1-jével kibővült a földhasználati nyilvántartásba bejelentendő földhasználatok köre azáltal, hogy a földhasználóknak területi mértéktől függetlenül minden termőföld, valamint mező-, és erdőgazdasági belterületi föld kivéve az erdő művelési ágú területek használatát be kell jelenteniük a földhivatal felé. (Hatályon kívül helyezésre került ugyanis az a rendelkezés, miszerint a bejelentési kötelezettség csak az 1 hektár terület nagyságot meghaladó földhasználatra vonatkozik.)

Huszkó Marianna

I. félév az alsó tagozaton

A 2012/13-as tanév szeptemberi kezdése sok „kérdőjelet” hozott nekünk, pedagógusoknak. Kissé félve fogtunk hozzá az új tanévhez. Azt tudtuk mi a dolgunk: tanítani, nevelni a ránk bízott gyerekeket, ugyanúgy, mint tettük ezt az elmúlt tanévekben is.

Az I. félévben a tanulás mellett számos érdekes, izgalmas program valósult meg: mesenap, DÖK sportnap, kirándulások, Irodalmi ős rendezvénysorozat, Mikulás délután, karácsonyi készülődés, szereplések.

Az alsó tagozatos diákok örömmel, nagy lelkesedéssel készültek ezekre, s ugyanilyen élvezettel vettek részt programjainkon. Mindezek mellett persze a tanulásé volt a főszerep. Az alsó tagozat 67 gyermekéből mintegy 10 tanuló ért el az I. félévben kitűnő tanulmányi eredményt. Szintén 10 tanuló jeles eredménnyel teljesítette a félévet.

A 3-4. osztályosok mindennapjaiban az egész napos oktatás megszűnése nagy törést okozott. Ez is hozzájárult ahhoz - az előbbi jó eredmények mellett - hogy voltak olyanok, akik néhány tárgyból nem, vagy csak nagyon gyengén teljesítették az I. félév követelményeit. Az alsó tagozaton 7 tanuló 1 vagy több tantárgyból nem felelt meg, és jó néhány tanuló csak gyengén teljesítette az első félévet.

A II. félév elején kívánok mindenkinek jó tanulást, kitartást a szép eredmények eléréséhez, és akiknek most rosszabb lett a teljesítményük még több szorgalmat kívánok a javításhoz!

Kuruczné Rados Beatrix

Interjú Csizmadia Annával, a Fölszállott a páva nyertes szólóénekesével

Újságunk előző számában már beszámoltunk róla, hogy a kupuszinai Csizmadia Anna, megnyerte a Duna Tv - népzenei és néptánc tehetségkutató versenyének a „Fölszállott a páva” című műsorának énekes- és hangszeres szólólisták kategóriáját. Anna a középdöntőben rimóci népdalokat énekelt, amivel nemcsak a zsűri maximális 60 pontját érdemelte ki, hanem sokak szívébe belopta magát kisugárzásával, hangjával és a népzene iránti alázatával. Az egyik vasárnap délután vele beszélgettem.

- Mutatkozz be, kérlek egy kicsit az olvasóknak!

- A Nyugat-Bácskai palóc faluban, Kupuszinában élek. Az általános iskolát a falumban, Bácskertesén végeztem, majd felvételiztem a szabadkai Zeneiskolába, ahova fel is vettem, nagy örömmre, s négy évig Szabadkán voltam diák. A középiskolát befejezve felvételt nyertem a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzenei Tanszakára. Nagyon boldog voltam, hogy bekerültem. Jelenleg másod éves hallgatója vagyok az Akadémiának népi-énekesnek.

- Honnan jött az ötlet, hogy benevezz a versenyre?

- Minden évben megrendezik Pesten az országos néptánc-találkozót és ott találkoztam először a műsor szórólappal. Először igazán nem is foglalkoztam vele, de eltettem magamnak egyet. Majd egyre több ismerősöm kérdezte, hogy „Anna benevezte-e már”, mire én meglepődve néztem rájuk, hogy „Hova?”. Hát innen jött az ötlet, majd elővettem a szórólapot és beneveztem. Szerintem mindenkinek, aki elővette a szórólapot, az az első érzése, hogy fél a médiától, esetleg a versenytől. Hogy nemes dolog-e egy ilyen verseny, vagy mi lesz a kimenetele. Én is nagyon féltem ettől, de úgy érzem, hogy ha én alázatos vagyok a versenyhez, akkor az jó lesz, és más nem érdekel. Így beneveztem és Szegeden volt az első válogató.

- Sokan voltak?

- Igen, nagyon-nagyon sokan. A szólóénekes és hangszeres kategóriában is voltunk vagy 40-50-en. 99 pontot kaptam a 100-ból az értékelés folyamán. Nem is gondoltam erre, nem is foglalkoztatott, hogy hány pontot

fogok kapni, csak az foglalkoztatott, hogy jól énekeljem el a dalsokromat.

- Mit énekelte ekkor? Hogy zajlott a válogatás?

- Kupuszinai béres dalokból álló sokrot énekeltem. Meghallgatta a zsűri mindenki produkcióját és utána értékelték minket. Nem is tudtam utána, hogy, hogy lesz, mint lesz a folytatás, hány elődöntő lesz, középdöntő. Majd hívtak az elődöntőbe, hogy én mikor kerülök sorra és vinnem kellene egy három perces népdal-csokrot.

- Ekkor énekelte a kupuszinai dalokat?

- Igen, ez volt a kupuszinai lakodalmas. Egy századfordulós kupuszinai, menyasszonyi viseletben voltam.

- A ruha a sajátod?

- Többnyire igen, a szoknyák igen, a párta és a szalagok nem, azt kölcsönkértem a táncosporttól. Itt 59 pontot kaptam. Erre meg igazán nem számítottam. Nagyon izgultam, úgy gondoltam, hogy nem is ismer senki. Az elődöntő alkalmával volt a legnagyobb izgalom bennem. Hála Istennek úgy sikerült az ének, ahogy szerettem volna. Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptam, ami nagyon jól esett és továbbjutottam a középdöntőbe. Az az érdekes, hogy nem volt stratégiám a versenyre, nem gondoltam azon, hogy melyik részben, mit fogok énekelni, nem is foglalkoztatott az, hogy továbbjutok-e vagy sem. Tényleg nem foglalkoztatott ez, csak az, hogy tudjak valamit adni az embereknek abban a három percben. És továbbjutottam 59 ponttal.

- Ekkor jött a középdöntő, ahol rimóci dalokat énekelte.

- Igen. Először ideges voltam, hogy mit fogok majd énekelni és akkor jött az ötletem, hogy az egyik kedvenc falum népdalaiból szeretnék vinni. Ez Rimóc. Már régóta ismerek rimóci dalokat és nagyon közel állnak hozzám ezek a népdalok. Ezt főként Margit néniem köszönhetem, mert sok-sok évvel ezelőtt egy táborban ő is ott volt, mint népdaloktató, mint adatközlő és akkor figyeltem fel először a rimóci dalokra.

- Akkor ezeket a dalokat már ismerted a középdöntő előtt is?

- Igen, ismertem, de nem elég ezeket a dalokat ismerni, mert össze kellett válogatni, ki kellett választani, hogy új vagy régi stílusú legyen. Elégé magamra voltam ebben hagyva, nekem kellett eldönteni. Az első és az utolsó dal már megvolt, de a középső dalon sokat gondolkodtam. Az interneten a Zenetudományi Intézetnek a honlapján van egy publikált adatbázisa, ahol az összegyűjtött népdalok között vannak rimóci dalok is, amelyeket meg lehet hallgatni. Ott találtam meg a középső népdalt és nagyon boldog voltam, hogy ezt találtam meg, mert úgy kezdődik, hogy „Ha még egyszer húsz esztendő lehetnék”, és épp akkor töltöttem be a 20. életévemet és rákövetkező héten volt a verseny. Margit néniemmel kerestem kölcsön a ruháját és ő igent mondott és el is hozta nekem Rimócról és még most is nagyon hálás vagyok neki, mert gyönyörű viseletben lehettem. Akkor meghallgatott az öltözőben, elénekeltem vele is a dalokat. A középdöntőbe már úgy mentem, hogy boldog voltam nagyon, hogy eddig eljutottam, mert komoly versenytársaim voltak, nem is gondoltam semmire, csak azt kértem a jó Istenőtől, hogy úgy tudjam énekelni a dalokat, ahogy a szívemben van. A próbákon a zsűri nem is reagált semmit, nem láttam semmit az arcukon. És a szombati előadásban meg azt mondták, hogy 60 pont. Ez volt a legnagyobb ajándék, nagyon nem akartam elhinni.

Majd következett a döntő.

- Igen, akkor már izgultam, hogy mit fogok vinni a döntőre. Szombaton volt a döntő és nekem szerdára születtek meg a dalok. Ezeket is én állítottam össze, ezek pedig Horgos falujából valók, Dél-Alföld, Vajdaság.

- Milyenek voltak a versenytársak?

- Nagyon-nagyon színvonalas volt a szólólisták kategóriája. Mindenki egy egyéniség volt. Annyira nehéz dolga lehetett a zsűrinek, hogy össze kellett olyat hozott, amiben erős volt. Sokat barátkoztunk egymással, aranyosak voltak, az úgymond versenytársaink.

- Volt, aki segítette a felkészülésben?

- Mindenkinek volt egy mentora, nekem Nyitrai Mariann volt. Ő segítette a felkészülésben, meghallgatott, segítette előtte, de nem szólt bele a dalok választásába. A pénteki napokon gyakoroltunk a mentorral.

- Milyenek voltak a visszajelzések?

- Annyira érdekes volt, hogy az elődöntőt pénteken vették fel és szombaton adták le, amit a kollégiumban néztünk. Miután én énekeltem, legalább 20 sms-t kaptam, üzeneteket a facebookra, emaileket. Ez volt az első ilyen visszajelzés, amelyre az első gondolatom az volt, hogy „ez ennyien nézik”? Nem is gondoltam volna. Kezdték jönni a riporterek, hogy interjúkat akarnak készíteni velem. Majd jött a középdöntő, amikor már egyre több üzenet és egyre több riporter keresett meg. A döntő óta szinte minden nap van egy-egy megkeresés. Mindenki attól féltett, hogy majd ezek hatására megváltozok és majd rosszul fog érinteni. De úgy érzem, hogy ez nem történt meg. Én minden felkérésnek örülök, boldog vagyok, ha riportert adhatok, tehát ez egy öröm.

- Milyen érzés volt az újságban, televízióban látni magad?

- A verseny során csak egyszer mentem haza Kupuszinára karácsonykor. Azt tudtam, hogy irnak rólam az újságok, meg szerepelek a tévékben, rádiókban, de azt nem gondoltam volna, hogy ennyit. Amikor hazamentem és anyukám kihozta az újságokat és elborította a szőnyegünket, hihetetlen volt. Nagyon jó érzés. Nem tudom, miért kapok ennyi mindent, de hihetetlenül nagy ajándék ez nekem, hogy az embereknek jó, amit csinállok. Úgy érzem, hogy Kupuszinát is egy kicsit jobban ismertté tettem. Nem az tesz boldoggá, hogy rólam beszélnek, hanem az, hogy arról, amit csinállok, hogy az tetszik az embereknek.

- Sok felkérésed van?

- Igen. Jövő héten a Művészetek Palotájában lesz lehetőségem énekelni Herczku Ágnessel, aki a Páva műsor-vezetője is volt, és pár versenytársammal. Zentára is hívtak, majd a Hagymányok Házában lesz a Páva Gálaműsora, amelyet élőben közvetít a televízió. Sok felkérést sajnos le is kellett mondanom, mert nem győzöm, de nagyon jó érzés.

- A tanulmányok rovására ez nem megy?

- Hála Istennek nem. Most vizsgaidőszak van, egész hónapban Pesten vagyok, pótolom be a lemaradásaimat, ugyanúgy jártam egyetemre, szinte minden órán ott voltam.

- Atanáraid hogy fogadták a sikereidet?

- Szinte minden tanár gratulált. Az egyetemen vagyunk vagy harmincan a népiénekesek és annyira jól esett, hogy szinte mindenki odajött és gratulált és úgy éreztem, hogy szívből gratuláltak, örültek.

- Mit szóltál a polgármester úr leveléhez, amit fel is olvastak a döntőben?

- Hú, nagyon megdöbbsentem. A színpalán mögött mondták, hogy „Annácska, kaptál egy levelet, de nem mondjuk meg, hogy kitől”. Kezdtem rajta gondolkodni, hogy én, hogy fogják azt odaadni, vagy felolvasni, vagy kitől jöhetett. Úgy megdöbbsentem, amikor Novák Péter felolvasta. Azt az érzést, igazán kevésszer éreztem még. Iszonyatosan jól esett, boldog voltam. Visszanéztem a műsort, és láttam magamon is a meglepetést.

- A középdöntő videóját szétküldtem az ismerőseim között, többek között Szvorák Katalinnak is, aki az alábbi e-mailt küldte vissza: „Kedves levélküldő: Megnéztem, meghallgattam. Csizmadia Anna kiugró tehetségű zseniális énekes! Lényében benne van a műfajhoz a kellő alázat és szerénység, ezért tud magas művészi színvonalon nemcsak tolmácsolni, de előadni! Nagyon szorítok Neki! Szvorák Katalin”. Mit szólsz?

- Örülök az ő véleményének is, bár még személyesen nem ismerem őt, de az évek során majd biztos tart ő is nekünk kurzust az egyetemen, mert szokott. Jól estek az elismerő szavai.

- Melyik a kedvenc dalod, éneked?

- Ez érdekes kérdés. Nincs kedvenc dalom. Minden dalt, amihez hozzányúlok, próbálom a sajátomévá tenni. Ha boldog vagyok, akkor vidám dalokat énekelek, ha szomorú vagyok, akkor olyanokat. Nincs olyan, hogy ez a kedvenc dalom, mert minden népdal nagyon szép.

- Mikor láthatunk, hallhatunk legközelebb?

- Január 22-én a Gálaműsorban, melyet a Duna Tv élőben közvetít majd.

- Tudod már, hogy mit fogsz énekelni?

- Valószínűleg a döntős népdalcsokromat, meg egy népi énekes csokrot, amelyek hozzám nagyon közel állnak.

- Rimócon mikor láthatunk legközelebb?

- Hamarosan. Február 9-én a jótékonyasági bálban és február 10-én az idősek napján is fellépek majd.

- Mit üzensz a rimóciaknak?

- Azt, hogy köszönöm, hogy vagytok, köszönöm, hogy megőrzitek a hagyományaitokat, a népdalaitokat. Tényleg nagyon közel áll hozzám Rimóc, ez az egyik csúcsa a szívemnek és nagyon köszönöm a meghívást is.

- Anna, szívből gratulálunk, várunk Rimócon és sok sikert a jövőben!

- Köszönöm és minden jót nekem is!

Vincze Nikolett